

ՈՒՂՂԵԼԻՐ

Ի նախընթաց Ասացուածս Ս. Եփրեմի
ԺԱ. ԺԲ. ԺԳ. և ԺԴ.

- Էջ 184 բ. ա. 8 ի ներքուստ լնթ. Այսպիսի
» » » 6 » » սի ջնջելի է
» 185 բ. ա. 25 ի վերուստ լնթ. Այս վեխկ-
նայնի
» 188 ա. ա. 2 ի ներք. [յ] ջնջելի է
» » բ. » 13 ի ներք. լնթ. վակի
» 190 ա. ի յիշատակորանի լնթեանի է
այսպէս. աւան խաղաղութեամբ և անդ ար-
խայուրիանն երկնից արժանի լիցին
» 222 բ. ա. 8 ի վերուստ զկնի բառիս
ձրի, յաւելի է այս հատած. և զիկ զերև
վարձնիւ մերով: Արժ նոցա պիղծ զերեցին
ձրի,
» 222 բ. ա. 9 ի ներք. լնթ. հնական
» 223 ա. ի ծանօթ (2) լնթ. ուղղչին
Էջ 276 ա. ա. 5 ի վեր. լնթ. յառնգ
» » » 8 » » » զաւեր
» » » 18 » » » » առնաւաչեայն
» » բ. » 8 » » » » յանախն մեզ
» » » 17 » » » զկնի բառիսի զը-
րոյն զնելի է վերջակէտ
» » » » 17 ի ներք. լնթ. ի ցասումնն
» » » » 2 » » » զկնի բառիս հառան
յաւելլի է՝ առաւել
» 277 ա. ա. 7 ի վեր. պիտի թիւրց
» » » 21 » » » վերջննսն
» » » » 23 ի ներք. լնթ. քե՞զ
» » » » 16 » » զկնի մի՛ յաւելլի է
լիցին
» » բ. » 7 ի վեր. լնթ. զնարուած
» 278 ա. ա. 1 ի վեր. լնթ. սղի
» » » 4 » » » » Արյարեւ
» » » 7-8 » » » » ընտանեաւ. ք
» » » 9 » » » » ընէլիս
» » » 22 ի ներք. զկնի բառիս
զնանդարտեայն զնելի է ստորակէտ
» » » 21 ի ներք. զկնի բառիս
զնարահաւան զնելի է ստորակէտ
» » » 19 » » յասաչքան զբառն
կամա զնելի է ստորակէտ
» » » 2 » » » լնթ. ցին
» բ. » 20 » » ուղղելի յաղաւրս
» 279 ա. ա. 24 ի վեր. լնթ. միխրառու-
թեամբ

ՄԱՀԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ա.

1929-ը կը վերջանայ Հայ ժողովուրդի ծոցէն կոր-
զելով երկու մատառականներուն ալ կեանքը:
Ժամանակազրական կարգով ասոնց առաջինն է
Տիար Մուշից Վայկունի (Տօրոֆ. Փիլիսոփայութեան),
որ վախճանած է Պրբրի (Սանֆրանչիսկօ) իր բարձ-
րանայից «Դիտական երկանոց Վայկունի»ի մէջ և
թագուած Զիտօ. 16 ին:

Կարծէ որ ինամբով զրուի այս հայ զիտունին
կինասպորթիւնը: Տիպար մըն էր Տրթ. Վայկունի
իրբեւ զիտուն: Հակառակ իր շատ վափուկ կործ-
քին, միշտ կը խորհնէր ու կը խազարկեր: Քիլին
մինչև Պրբրիի համայստանը, առնելի զժուարու-
թիւններու յաղթեալով կերտած էր ինքնինը: Խորա-
պէս զիտական միտք մը, որ զանծ մը եղաւ իրեն հա-
մար. իր զիտութիւնը բարեկեցիկ զինակ մը առա-
նովեց իրեն: Պրբրիի բարձունքին վրայ շինեց իր
տառնը և աշխատանոցը, իր առաջին զիտուր Թար-
թարիք էստան է, զօր կարծեն հանեց խազովի թի-
նէն, և վերջիս ալ բրած է զիւա մը, էլէքթրիք
բէքրէէքէյթրի մէկ աւասկէ: Վայկունի կիյայ
զիտական խուզարկութեան պատնշչին վրայ, 49
տարեկան երկար ատեն ամուրի ապրեցաւ. յիտոյ
ամսնացաւ Ամերիկունիի մը հետո:

Տիրած էր անզիտիերէն լիզուին, շատ լաւ զիտէր
ֆունստերէն: Սրատանց կը միեր իր ազգը. կը պաշ-
տէր հայ լիզուն, հայութեան արժանապատութիւ-
նը կը խանդապաէր զինքն: Սրբահարն էր իր Մայ-
րենի եկեղեցւոյն: Ամէն զիտնական սփրուն տարօրի-
նակութիւն մը կ'ունենայ: Տրթ. Վայկունին ալ ուշէր
տարօրինակութիւն մը հայերէն զրելու: Ձէր սիրեր
մեր արդի աշխարհաբարքը, թիւրբրէն տեսնելով ա-
տոր մէջ, թէւ կը խօսէր զայն: «Քրարար» կ'ըսէր
կ'երթար, բայց իր «զրարարը» չէր պասկաներ հայ
մատենազրութեան ոււէ: շըշանին: Այնպէս կը մտա-
ծէր թէ հայերէնը զրուելու էր անզիտիւնի կամ
գունասերէնի բրեականութեամբ: «The Raven—ՄԻՒՆ
և Այլ բրեթուածը մնչ զործը (Տագր. Միխիթարեան,
Վիեննա), զօր հրատարակեց Վասնչայրեննաց»,
կը բովանդակէ, իր վարդապետութիւնը հայերէնի մա-
սմին: Այս զործը յուշարձմն մըն է տարօրինակու-
թեան, որ կը վիայէ: իր զիտնականի խուզարկու-
թիւնն, իր համոզումներուն անկեղծութեան, իր
խիստ երգիծանրին, իր վերացականութեան, և իր
զարափարապաշտու պարկէշուն հայորդիի նկարազրին:
Վայկունին չի հաւերի մեր արդի աշխարհաբարք,
իրբեւ թիւրբրէնով աղճատուած հայերէն, բայց
ինքն իր այս զործին մէջ ուղղակի կը զործածէ:
թիւրբրէն բառեր, ասացաւածներ, ուժգնութիւնն եւ
յատակութիւն տալու համար իր բննագասական ու
երգիծական արտայայտութեանց:

Բ.

Երկրորդն է Համբարձում Երամեան, մարմնի աչ-
քերէն զուրկի, բայց մտրի աչքերով սրատես, ուսու-

ցիչ մը, որ վախճանեցաւ Աղեքսանդրիոյ մէջ, Դեկտեմբեր 20, Աւրաբաթ։ Երամեան, բոլոր իմացական կոյրերուն հետ, կրնար կրկնել ծանօթ առակը. լուսէ կոյր աչօք, քան կոյր մաօք։ Երամեան իրեւ դաստիարակ եւ ուսուցիչ ուշագրաւ իրականութիւն մը եղաւ Հայրասահնի նշանաւոր կեղրոններէն մէկուն մէջ, Վան։ Հակառակ իր բնախասական այդ կենական պակասին, սերունդ մը կրթեց առ Վանի մէջ, հաւատալով որ հայ ժողովուրդին ազգային զոյտիքան երաշխիքն ու ապահովութիւնը կր կայանայ անոր զաւակներուն ազգային կրթութեան ու հայացի զաւատիարակութեան մէջ։

Իր Վարդաբանին պէտքերը Կ. Պոլիս բերին զինքն մեծ պատսեբազդէն յառաջ, իսկ առոր հասեւանքով յառաջ եկած գլաքերը նեսեցին զինքն եղիստոս, ուր իր ժամանակը առւաւ խմբազրելու իր Յուշաբանը իր կենարին և զործունելութեան պատմութիւնը, որուն հրատարակութիւնը, ինչպէս որ կը կարդանը Աբեւի մէջ (Կատ. 25), սփոփանը մը եղած է իր սրբին, այնպէս որ իր մահէն երկու օր յառաջ յայտարարեք է, — «Ա՛լ կրնար մեռնիլ հանգիստ սրտով, որովհետեւ հայ ժողովուրդին նուիրեցի կեանքիս պատմութիւնը»։

Մե՛ծ է երամեանի ժառայութիւնը իր ազգին իրեւ ուսուցիչ և զաւատիարակ, և ուրախակի է որ Եղիստոսի ազգային սնտունը զնանաւոց անոր ժառայութիւնը, պահուվելով իր ապրուստը Եղիստոսի պանդասութեան մէջ, և մահէն ետրն ալ պատուց անոր յիշասակը «ազգային յուղարկաւորութեամբ» Աղեքսանդրիոյ մէջ։

Ա. ՅԱԿՈԲԻ ՆԵՐՍԵՆ

ԳՈՒՐԵԱՆ ՑՈՐԵԼԵԱՆ

ՎԵՀԱԳԵՏԱԿԱՆ ԳՆԱՀԱՏՈՒՄ

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐՔԻ Կ. Վ. Ե.

Մեծն Բրիտանիոյ Վեհափառ Թագաւորը ձորմ է. Ամանորի առթիւ բարեհանձցաւ շնորհէ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հօր Բրիտանական Կայորութեան Պատուակալ Ասպեսութեան Բարձրազոյն Աստիճանը (Honorary Knight of the Most Excellent Order of the British Empire)։

Վեհապետական այս զնանաւումը Բարձր Քամիւրութեան կողմէն յայտարարուեցաւ Պաղեսաինի կառավարութեան պաշտօնական լրագրին (Official Gazette of the Gouvernement of Palestine, published by authority. Gazette Extraordinary) 1930 թնդր. 1 թիւի Յաւելուածին մէջ (Supplement N. 1/1930)։

Այս զնանաւումը կապ ունի Ն. Ամեն. Սրբազնութեան Յիսոնամիայ Քանանայութեան Ցորենեանին հետ, այնպէս որ երբ մէկ կողմէն բոլոր հայութիւնը իր անկիզի յարգանքին ու համականընին հարին ընձայց Երուսաղէմի Հայ Պատրիարքին, Ն. Ամենապատութեան Ցորենանին առթիւ, միւս կողմէն զերշիւան պետութեան Վեհապետը, Օգոստափառ Թար-

գաւորն Անզիիոյ, իր բարձրազոյն եւ բարենշան զնահատումը պատուեց Յօրելիքար Արքազանը։ Այս զրնահատումը իրական հանոյր պատմառեց նոյն իսկ անզիիական շրջանակներուն թէ՝ կրնառն եւ թէ՝ նու Պարեստին։

Ս. Երկրի պատրիարքներուն մէջ Դուրեան Սրբազնա առաջին հոգեւոր պետն է որ հաստատուեցաւ իր բարձր պաշտօնին մէջ Անզիիոյ Վեհափառ Թագաւորին հրովարտակով, եւ զարձեալ առաջին պատրիարքն է որ կը պատուի Ն. Վեհափառութեան կողմէն Բրիտանական Կայորութեան բաղադրյալն ասախմաններու բարձրազոյնսվ։

Պատուոյ այս ասախմանը հաստատուած է 1917, Յունիսի մէջ, վարձարեկու համար զինուորական եւ բազարային բոլոր ծառայութիւնները արանց և կանանց հաւատարակներ։

Բրիտանական Ասպետութեան կարգը հինգ աստիճաններ ենի, որոնց երկրորդը, այսինքն Կոնց Սամառնական կոմանդունի, որոնց երկրորդը, այսինքն Կոնց Սամառնական առաջարկը, այսինքն առաջարկը, որուն կը պատուի Կ. Վ. Ե. սկզբնատառ երբ ոյզ ասախմանին։

Հինգ ասախմաններէն առ աշին երկուուրը ամենէն բարձրն է, և ատոնց պատուանշանն է արծաթէ ասագ մը, որուն կեղրուն կը կազմէ ուկի մետալիոն մը, որ կը ներկայացնէ Բրիտանիոյ նորդրուանշանը (Բրիտանիանստան) շրջանակուած կարմրուակ կիսուածով, որուն վրայ գրուած է «For God and the Empirce» (Պան Աստուծոյ եւ Կայորութեան)։

Այս պատուանշանը կը դրուի կուրծքին ժախակուումը ունի գարդանիշ մըն ալ (badge), որ մէկ եւ երեք բառորդ մատնաչափ լայն ժապաւէնով մը կը կախուի վիզէն։

Վեհապետական զնանաւումը Ս. Պատրիարք Հօր պաշտօնապէս հաղորդուեցաւ Յունուար 2, ԵՇ-առուու, ժամը 11ին, Ն. Վ. Բարձր Քամիւրքի կողմէն, երուսալէմի կաւագարիչ Վսիմ. Քիթ Ռօչի միջոցաւ։

Այդ օր, Երեկոյեան Ժամերգութեանէն ետքը, Ս. Ամենուիս միարանութիւնը պատրիարքարան դիմեց Հուարարապետ Սրբազնի առաջնորդութեանը եւ իր խնդակցութիւնն ու շնորհաւորութիւնն մատուց Ն. Ամեն. Սրբազնութեան Պարեկն. Փոխանորդ Գեր. Մկրտչ Եսոս. Աղաւնունի հակիմը ուղերձով մը թարգմանը հանդիսացաւ միարանութեան զացացումներուն իսկ Ս. Պատրիարք Հայրը բաւ թէ Վեհապետական պատիր Ս. Աթոռին է աւելի. անոր մէջ Միարանութիւնն ալ բաժին ունի. որովհեաւ երբ հիւանդ էր Ն. Վեհափառութիւնը՝ չերմեռանդ աղօթքը ըրիք Անոր առողջութեան համար, եւ յարզանքներով ողջունեցիք ն. Վեհափառութեան դուստրը, Մէրի իշխանութիւնն, երբ այցելեց Ս. Յակոպը Մաղթինը որ մեր Սրբեկի Վեհափառութեան ապրի առողջ եւ Ս. Աթոռը միշտ վայելէ ն. Վեհափառութեան հովանասութիւնն ու համականըք։

Ս. Պատրիարքը ամէն կողմէ շնորհաւորութիւններ ընդունեցաւ։ Անզիիայէն Սը Հէրաքրք Սամուել, Պահեստինի առաջին Բարձր Քամիւրքը, Պահեստինի կաւագարութեան պետական Ա. Պատրիարք Հայրը կը պատուի Լիու, որ այժմ կոնտոն կը զանուի, Լորտ Մէրբը Ֆընտանի Աստենապետը Ա. Է. Պէյրճաւ,